

המשך קריאה: רוגבי שבעיות בישראל? יש לנו נציג במכללה האקדמית בוינגייט!

מאת: רביד זפרני

שלום אמיר! ספר לנו קצת על עצמך

שמי אמיר פוארסה מכפר מע'אר שבצפון, או בשמו היותר מוכר בקרב האוכלוסייה- מרר. בן 23 ומשחק רוגבי כבר מגיל 7 במועדון של הכפר. המועדון שהוקם ב1996, כולל בתוכו קבוצות נוער מגילאי 8-18, ושלוש קבוצות של שחקנים בוגרים.

יש לציין, כי אצלנו בכפר זהו ענף ספורט מאוד פופולארי, ומרבית הילדים יתנסו במשחק בדרך כזו או אחרת, אם זה במסגרת של חוג או עם החברים/משפחה בצורה היותר חובבנית של המשחק.

אז קודם כל ספר לאלה שלא מכירים, מהו משחק "רוגבי שבעיות"?

רוגבי שבעיות ("sevens") הוא בעצם גרסה ספציפית של משחק הרוגבי, שבה משחקים שבעה שחקנים בכל קבוצה (בשונה מרוגבי יוניון, שמשוחק על ידי 15 שחקנים). זהו משחק מגע קבוצתי, עם כדור אליפטי, והשחקנים משחקים ללא מיגון (פרט למגן שיניים). הגרסה של השביעיות התפתחה בסוף המאה ה-19 והיא נכנסה למשחקים האולימפיים החל בשנת 2016. בשונה מגרסת היוניון המוכרת, שמורכבת משתי מחציות של 40 דקות כל אחת, בגרסת השביעיות כל מחצית נמשכת 7 דקות בלבד, ולכן המשחק מאוד אינטנסיבי ומבוסס על מהירות, הרצות ומעברים. מותר למסור את הכדור רק לאחור, לרוץ לפנים ולהיכנס למגע כמעט כל חמש שניות! המטרה במשחק היא לחצות את ה- try line ולהניח את הכדור ב- try zone כדי לזכות בחמש נקודות. בזמן הזה השחקנים של הקבוצה היריבה מנסים לתקל, להפיל ולחטוף את הכדור. למשחק חוקים רבים, שנועדו להגן על השחקנים, לשמור על הגינות ולאפשר לקהל ליהנות מהצפייה במשחק.

למרות שאתה טוען, כי הענף אינו אלים כלל, האם בבית, ההורים תמכו בך כשבחרת לשחק בצורה מקצועית?

בהתחלה ההורים שמחו שאני פעיל, והם ראו שאני אוהב מאוד את המשחק. עם הזמן הם גם ראו יותר פציעות מדי פעם, ואז הם כבר פחות התלהבו ... צריך לזכור שככל שקבוצת הגיל במשחק עולה, כך גם המרכיב של המגע הפיזי ומשקל השחקנים עולה. אגב זה סוג של חסרון אישי שלי, אני לא בחור גדול כל-כך...

כשהתחלתי לשחק בנבחרת ישראל לנוער בגיל 16, המשקל שלי היה כ-60 ק"ג ומרבית השחקנים ששיחקו איתי או נגדי היו גדולים ממני בצורה משמעותית.

כיום אני מאמן במועדון הרוגבי שלנו בכפר את קבוצות הילדים והנערים. כמאמן אני נותן לילדים דגשים וטיפים שעזרו להם להתקדם ולהתפתח גם בתור שחקן "קטן", כך הילדים בקבוצה מצליחים לראות את היתרונות שיש בעובדה שהם יותר קטנים משאר השחקנים ומנצלים זאת לטובתם.

אז איך מחליטים לקחת את זה לשלב הבא ולשחק בצורה מקצועית?

מרבית החברים שלי פרשו מהמשחק, חלק מהם הבינו בשלב מוקדם מאוד שאין עתיד מזהיר בארץ לשחקני רוגבי, וחלק לא רצו להיפצע ולכן פרשו, אצלי זו פשוט הייתה התמכרות. הייתי מחכה לכל אימון ולכל משחק, רציתי רק לשחק ולהשתפר כל הזמן, בנוסף הייתי רואה איך החברים שלי לקבוצה נאבקים ונלחמים בקבוצה היריבה, ולא יכולתי פשוט לעזוב אותם. צריך להבין, במשחקים כאלה יש אחווה בתוך הקבוצה, שקשה לתאר אותה למי שלא התאמן בענף ספורט קבוצתי. זה שונה מענף יחידני שבו אתה צריך למצוא מוטיבציה בעצמך, כאן המוטיבציה היא של כולם יחד - המטרה היא משותפת.

וכיום אתה סטודנט במכללה האקדמית בוינגייט ושחקן בנבחרת ישראל, איך משלבים?

האמת שזה לא פשוט, אך בזמן האחרון אני בתהליך שיקום מפציעה ולכן אני מעט יותר פנוי ללימודים. לפני כשלוש שנים החלטתי שכדי שאוכל להגיע לרמות הגבוהות ביותר עליי להעלות משקל, ואכן, עליתי כ-20 קילוגרמים! אך לא עבר זמן רב עד שהמשקל הנוסף התחיל להשפיע על הגוף ועקב עומס גדול באימונים והרצון להצטיין בחלקים המעשיים של הלימודים במכללה, כל הדברים יחד הביאו לסוג של "שברי מאמץ" באגן וכעת עליי לנוח ולהשתקם.

חשוב לציין שמאז שרוגבי שבעיות הוא ענף אולימפי וכעת יש תקציבים מיוחדים ורצון לפתח את הענף. יש לנו מתקן אימונים מסודר בוינגייט, עם תזונאי, שלושה פיזיותרפיסטים, רופא, מאמן כושר ומאמן רוגבי.

בחלק של הלימודים אני מקבל עזרה מהמכללה באפשרות להעדר מהשיעורים העיוניים בזמנים שאני צריך לנסוע עם הנבחרת למשחקים ולמחנות אימון - בארץ ובח"ל.

לפני שנסיים, ספר לנו על אירוע או חוויה במשחק שלא תשכח.

אחת החוויות, שללא ספק לא אשכח בחיים היא אליפות אירופה, שהתרחשה בקרואטיה ביוני של השנה שעברה, זה היה הטורניר הראשון שלי עם קבוצת הבוגרים של נבחרת ישראל. לפי כן, ראיתי דברים בגודל הזה רק באינטרנט ובטלוויזיה, פתאום להיות חלק מטקס פתיחה בסדר גודל כזה, ולשחק מול 15 נבחרות הטובות ביותר באירופה, זו הייתה ללא ספק חוויה בפני עצמה. נוסף על כך, אנחנו שיחקנו מעולה והגענו לרבע הגמר, למרות שהפסדנו בו לנבחרת רומניה.

השנה הנבחרת ברמה גבוהה מאוד, ואנחנו עושים את כל המאמצים על מנת לקבוע את הקריטריון הנדרש למשחקים האולימפיים בטוקיו 2020. בקרוב אנחנו נוסעים למחנה אימונים מיוחד ברומא בו נוכל להתאמן מול נבחרות ושחקנים ברמה גבוהה שיאתגרו אותנו ויעזרו לנו לשפר את יכולות המשחק.

תודה רבה אמיר, בהצלחה בשיקום ובלמודים, מקווה שתצליחו לקבוע את הקריטריון הנדרש ושנראה אתכם בטוקיו!